

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: K. D.

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň
za účasti

osob zúčastněných na řízení: 1) obec Nezamyslice, sídlem Nezamyslice 47, Nezamyslice
2) CETIN a.s., sídlem Českomoravská 2510/19, Praha
3) Povodí Vltavy s.p., sídlem Holečkova 3178/8, Praha,
závod Horní Vltava, Litvínovická 709/5, České
Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2024, č.j. PK-ŽP/7251/24,

takto:

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žádná z osob zúčastněných na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou ze dne 15. 8. 2024, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“) doručenou dne 21. 8. 2024, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2024, č.j. PK-ŽP/7251/24 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Sušice (dále též jen „*prvoinstanční orgán*“) ze dne 8. 3. 2024, č.j 1038/22/ZPR/Ran (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím bylo k žádosti osoby zúčastněné na řízení 1) vydáno:
 - povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových z čistírny odpadních vod (ČOV) obce N. do vodního toku Damětický potok na pozemku p.č. X. v k.ú. X,
 - povolení k nakládání s podzemními vodami – k jejich odběru z kopané studny na pozemku p.č. X. v k.ú. X za účelem zásobování ČOV,
 - povolení k nakládání s podzemními vodami – k jejich čerpání za účelem snižování jejich hladiny a jinému nakládání s nimi za účelem odčerpání podzemních vod ze stavební jámy při výstavbě ČOV a jejich převádění do vod povrchových z jímací studny S 1 umístěné na pozemku p.č. X. v k.ú. X a z jímací studny S 2 umístěné na pozemku p.č. XA. v k.ú. X,
 - stavební povolení k provedení stavby vodního díla „*Kanalizace a ČOV N.*“ na v rozhodnutí specifikovaných pozemcích v k.ú. X, obci X, kraj Plzeňský.

II.

Žaloba

2. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné a že jím byl krácen jako účastník řízení na svých právech. Neoprávněná stavba zemního elektrického vedení vysokého napětí ukončená sloupkem a přípojkou elektrického vedení zbudovaná neoprávněně na jeho pozemku, které se kříží s vedením budoucí kanalizace odpadních vod, neřešené v projektové dokumentaci, je nejen v rozporu se zákonem, ale může poškodit distribuční soustavu rozvodné sítě, na kterou je napojen jeho dům, i rozvodnou soustavu v obci N. Žalovaný bohužel tuto situaci v rozporu se zákonem bagatelizuje, namísto toho aby ji řešil v souladu se zákonem a se svojí úřední povinností. Žalovaný žalobce na straně 6 [napadeného rozhodnutí] upozorňuje, že žalobce může v řízení hájit pouze svá práva, která mohou být stavbou dotčena. Jako vlastník pozemku dotčeného neoprávněnou stavbou zemního elektrického vedení s přípojkou elektrického vedení a nízkým nadzemním sloupkem (není ve vlastnictví ČEZ Distribuce a.s. ani CETIN a.s.), který je v kolizi s budoucí výstavbou kanalizace v obci N., žalobce svá práva hájí.
3. Žalobce dále uvedl, že stejně tak dle projektové dokumentace není zachován stanovený odstup žalobcovy řádně zkolaudované studny, která vytváří jediný zdroj pitné vody rodinného domu č.p. XB. v X, ve kterém žije se svým nezletilým synem, od budoucí kanalizace, která je součástí čistírky odpadních vod. Projektová dokumentace neodpovídá podmínkám stanoveným pro provádění staveb dle příslušného prováděcího právního předpisu v délce 30 metrů od zdroje pitné vody. Odůvodnění správního orgánu v rozhodnutí, že tato povinnost platí pouze při zhotovování studny od již zbudované kanalizace, nikoli naopak je zcela v rozporu s tímto prováděcím právním předpisem a zcela v rozporu se zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní

zákon), který chrání zdroje pitné vody před jejich znečištěním. Ze strany žalovaného se jedná o úmyslné porušení zákona.

4. Dále žalobce namítal, že řízení trpí vadami, neboť žalovaný se vůbec nezabýval systémovou podjatostí vedoucí odboru životního prostředí [Městského úřadu] Sušice, tedy vedoucí vodoprávního úřadu, který ve věci vydával rozhodnutí jako prvoinstanční orgán. Snaha žalovaného byla vůbec tuto podjatost neřešit a vyhnout se jí, což žalobce doloží e-mailovou komunikací mezi ním a příslušným odborem žalovaného. Již v prvoinstančním rozhodnutí je též nepravdivá informace o vyřízení žalobcovy námítky podjatosti zainteresovaných osob, včetně té systémové. O podjatosti vedoucí vodoprávního úřadu rozhoduje žalovaný, což do současné doby neučinil.
5. Žalobce dále uvedl, že kanalizace dle § 12 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích) musí být navrženy a provedeny tak, aby negativně neovlivnily životní prostředí, aby byla zabezpečena dostatečná kapacita pro odvádění a čištění odpadních vod z odkanalizovaného území a aby bylo zabezpečeno nepřetržité odvádění odpadních vod od odběratelů této služby. Současně musí být zajištěno, aby bylo omezováno znečišťování recipientů způsobované dešťovými přívaly. Kanalizace musí být provedeny jako vodotěsné konstrukce, musí být chráněny proti zamrznutí a proti poškození vnějšími vlivy. Další požadavky na čištění odpadních vod včetně požadavků na projektovou dokumentaci, výstavbu a provoz kanalizací a čistíren odpadních vod stanoví prováděcí právní předpis. Dle prováděcího předpisu, příslušné vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území, nejmenší vzdálenost studny od zdrojů možného znečištění je stanovena podle druhu možného zdroje znečištění pro prostupné prostředí takto: pro žumpy, malé čistírny (čistírna odpadních vod do ekvivalentu 500 obyvatel), kanalizační přípojky je vzdálenost 30 metrů. Tento požadavek budoucí výstavby kanalizace nesplňuje a zasahuje do ochranného pásma žalobcovy studny, jako jediného zdroje pitné vody domu sloužícího k bydlení čp. XB. v obci X, k.ú. X, kde žije se svým nezletilým synem. Studna byla zhotovena v souladu se stavebním zákonem a řádně zkolaudována, což potvrzuje i prvoinstanční orgán. Rozhodnutí žalovaného o povolení ČOV je v rozporu se zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon); hlavním účelem a smyslem tohoto zákona je ochrana vod před znečištěním (i potencionálním), zejména primárně určených k zásobování pitnou vodou. Žalovaný žalobcovu námítku zcela v rozporu s příslušným prováděcím předpisem ignoroval, bagatelizoval a odůvodnil ji nesmyslně v rozporu s prováděcím předpisem tím, že požadovaná vzdálenost se uplatní pouze v případě výstavby nové studny sloužící jako zdroj pitné vody, nikoli naopak při výstavbě budoucí stavby (kanalizace) k již stávající studně, což zcela odporuje smyslu zákona o vodách a souvisejících prováděcích předpisů.
6. Napadené rozhodnutí je tedy dle žalobce zcela v rozporu s vodním zákonem, zajišťujícím ochranu vod před jejich znečištěním. Samotný účel tohoto zákona správní orgán úmyslně a vědomě nerespektoval. Účelem zákona je chránit povrchové a podzemní vody, jako ohrožené a nenahraditelné složky životního prostředí a přírodní zdroje, stanovit podmínky pro hospodárné využívání vodních zdrojů, pro zachování vodních zdrojů a předejití stavu nedostatku vody a pro zachování i zlepšení jakosti povrchových a podzemních vod, vytvořit podmínky pro snižování nepříznivých účinků povodní a sucha a zajistit bezpečnost vodních děl v souladu s právem Evropských společenství. Účelem tohoto zákona je též přispívat k zajištění zásobování obyvatelstva pitnou vodou a k ochraně vodních ekosystémů a na nich přímo závislých suchozemských ekosystémů.

Zákon upravuje právní vztahy k povrchovým a podzemním vodám, vztahy fyzických a právnických osob k využívání povrchových a podzemních vod, jakož i vztahy k pozemkům a stavbám, s nimiž výskyt těchto vod přímo souvisí, a to v zájmu zajištění trvale udržitelného užívání těchto vod, bezpečnosti vodních děl a ochrany před účinky povodní a sucha. V rámci vztahů upravených tímto zákonem se bere v úvahu zásada návratnosti nákladů na vodohospodářské služby, včetně nákladů na související ochranu životního prostředí a nákladů na využívané zdroje, v souladu se zásadou, že znečišťovatel platí. Požadavky na projektovou dokumentaci, výstavbu a provoz kanalizací a čistíren odpadních vod stanoví příslušné zákony a prováděcí právní předpisy tak, aby byly dodržovány principy upravující obecnou výstavbu. Tuto skutečnost potvrzuje i žalovaný ve svém rozhodnutí. Žalobce v souladu s participací obyvatel na výstavbě a plánovacích postupech upozornil správní orgán, že na dotčeném pozemku žalobce XC., v k.ú. X, se v horní části nachází podzemní kabel elektrického vedení položený soukromým stavebníkem (rybářstvím) bez příslušného povolení, bez žalobcova souhlasu, v rozporu se stavebním zákonem, napojený na stávající elektrickou infrastrukturu, který bude křížit budoucí výstavbu kanalizace. Bohužel tuto skutečnost prvoinstanční orgán a ani žalovaný neřešil a bagatelizoval. Situaci neřeší ani projektová dokumentace a hrozí nebezpečí narušení distribuční soustavy elektrické energie nejen v obci N. Na tuto skutečnost žalobce upozorňoval na jednání svolaném na Obecním úřadu v N. starostu, zástupce prvoinstančního vodoprávního úřadu, zadavatele stavby a zástupce společnosti AQUAŠUMAVA s.r.o., Chudenín 30, 340 22 Nýrsko, vystupující za obec N. Bohužel pán ze společnosti AQUAŠUMAVA s.r.o. (v rámci jednání se ani nepředstavil) vše bagatelizoval a neřešil, stejně tak jako zástupce prvoinstančního vodoprávního úřadu. Situaci neřeší ani projektová dokumentace a námitka není ani zapsána v zápisu z jednání uskutečněném na Obecním úřadu N. Ze strany správního orgánu, který má v dané věci jednat z úřední povinnosti, se naopak jedná o úmyslné a vědomé porušení zákonných povinností.

7. Žalobce dále uvedl, že dne 25. 1. 2024 proběhlo na Obecním úřadě N. jednání k vodoprávnímu řízení povolení stavby vodního díla „Kanalizace a ČOV N.“, povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových, povolení jiného nakládání s povrchovými vodami a povolení k odběru podzemních vod, svolané odborem životního prostředí [Městského úřadu] Sušice. Svolaného jednání se žalobce účastnil jako účastník řízení, který podal do vodoprávního řízení oprávněné námitky. Krom starosty obce se jednání účastnili i někteří občané obce N. a zástupce společnosti AQUAŠUMAVA s.r.o., který se však opomněl představit (proto dále jen bezejmenný pán). V průběhu jednání došlo ze strany zástupce odboru životního prostředí Ing. R. k útoku na žalobce, kterýžto byl neoprávněně nařčen z toho, že nemá řádně zkolaudován rodinný dům v obci N., k.ú. X, na stavebním pozemku p.č. XD., neboť rozhodnutí vydané odborem výstavby Městského úřadu Sušice je protizákonné a rodinný dům včetně domovní čističky odpadních vod s nádrží na přечиštěnou vodu je postaven a zkolaudován v rozporu se zákonem. Vyjádření pracovníka prvoinstančního orgánu bere žalobce jako útok na svoji osobu a výhrůžku spojenou se zastrahováním. Výstavba žalobcova rodinného domu byla provedena v souladu s požadavky tehdy platného stavebního zákona, proběhlo řádné územní i stavební řízení, bylo vydáno jak stavební povolení, tak kolaudační rozhodnutí podepsané Ing. L. Ke stavbě byla rovněž vydána všechna potřebná vyjádření dotčených osob, včetně odboru životního prostředí podepsaná vedoucí Ing. Z., některá zpracovaná samotným Ing. R. Na tento osobní útok vůči žalobci neopomněl reagovat bezejmenný pán

ze společnosti AQUAŠUMAVA s.r.o., který před všemi zúčastněnými začal tvrdit, že žalobcovo stavební a kolaudační rozhodnutí je nicotné. Jednání pana Ing. R. i nadále považuje žalobce za podjaté, stranici zadavateli stavby s cílem vyhrožovat a zastrašit ho jako účastníka řízení, který si po právu a v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) a vodním zákonem podal námitku do vodoprávního řízení. V protokolu z jednání žádný záznam o této skutečnosti není. Jednání úředníka prvoinstančního orgánu je možné ověřit od účastníků jednání, dle seznamu zúčastněných. Samotné správní řízení je veřejné, proto k němu tak žalobce přistupoval a i nadále přistupuje. Námitku podjatosti jako účastník řízení podal bez zbytečného odkladu, ihned jak se o ní dozvěděl, v souladu s definicí časové podmínky podání námítky podjatosti úřední osoby požadované správním řádem. Na základě výše uvedených skutečností požádal, aby o námitce podjatosti rozhodla oprávněná osoba bezodkladně usnesením, jak to vyžaduje správní řád. Dne 7. 3. 2024 mu bylo Městským úřadem Sušice, odborem životního prostředí, doručeno usnesení pod spisovou značkou 488/24/ZPR/Zem (číslo jednací 489/24/ZPR/Zem) o zamítnutí námítky podjatosti pracovníka odboru životního prostředí Městského úřadu Sušice, Ing. R. Proti výše uvedenému usnesení podal žalobce odvolání, neboť vedoucí odboru životního prostředí v rozporu s příslušným judikátem Nejvyššího soudu vycházela pouze z jednostranného vyjádření jejího podřízeného pracovníka, bez dalšího zkoumání. Nicméně i ze samotného usnesení o zamítnutí námítky podjatosti je zřejmé, že došlo ze strany jmenovaného pracovníka odboru životního prostředí [Městského úřadu] Sušice na jednání k „*řešení*“ žalobcovy řádně zkolaudované čističky odpadních vod. Smyslem jednání na Obecním úřadu Sušice (správně patrně: N., pozn. soudu) bylo krom jiných vypořádání námitek žalobce k výstavbě ČOV v obci N., které se ovšem přenesly do osobní roviny s tím, že mu bylo výrazným způsobem naznačeno, že svoji domovní čističku odpadních vod nemá řádně zkolaudovanou. Tento způsob komunikace ze strany pracovníka odboru životního prostředí, ale i zástupce společnosti AQUAŠUMAVA s.r.o. byl zahájen až poté, co žalobce na jednání v budově Obecního úřadu N. sdělil, že vyčká na písemné vyhotovení s vypořádáním svých námitek do stavby ČOV N. a následně se rozhodne, jak bude ve věci dále postupovat. Nátlak ze strany pracovníka odboru životního prostředí není žádným způsobem vykonstruovaný, ale reálný a jeho sdělení, že pokud na žalobce nikdo nepodá oznámení za nakládání s odpadními vodami v rozporu se zákonem z důvodu žalobcovy nezkolaudované domovní čističky odpadních vod, nebude to odbor životního prostředí řešit. Toto jednání má všechny znaky zastrašení účastníka vodoprávního řízení, neboť jak je uvedeno i v samotném výše uvedeném usnesení, domovní čističku odpadních vod včetně nádrže na přečištěnou vodu má řádně zkolaudovanou a má na vše zpracován hydrogeologický posudek. Co jiného může být „*podjatějšího*“ a nikoli nestrannějšího než právě tato situace zmíněné výhrůžky. Zásadní vadou řízení je ta skutečnost, že se příslušné správní orgány nezabývaly žalobcem namítanou systémovou podjatostí, tedy situací, kdy se postup orgánu územního samosprávného celku při výkonu působnosti v oblasti veřejné správy dotýká zájmů tohoto územního samosprávného celku, typicky v případě, kdy orgán obce či kraje rozhoduje v přenesené působnosti ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku. Vedoucí odboru životního prostředí Městského úřadu Sušice má osobní vztah k obci N., tedy zadavateli stavby. Její manžel z obce N. pochází (má-li v obci N. pozemky určené k výstavbě, zhotovením kanalizace a ČOV se jejich hodnota dozajista zvýší), k tomu viz příslušné judikáty kolegia Nejvyššího soudu k systémové podjatosti v správním řízení. Již tato skutečnost zakládá pochybnost o nepodjatosti úřední osoby, v daném případě vedoucí odboru životního prostředí

Městského úřadu Sušice, dovozovaná ze vztahu k územně samosprávnému celku a je zásadní vadou řízení. Povinnost jednat a rozhodovat nestranně bez ohledu na své přesvědčení a zdržet se při výkonu práce všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování, je v případě úředních osob výslovně zdůrazněna v § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém judikátu podotýká, že k pochybám o nepodjatosti postačí i poměrně nízká míra podezření, neboť jak vyložil – existence „*systémového rizika podjatosti*“ je sama o sobě signálem ke zvýšené opatrnosti a „*podezřívavosti*“ při posuzování důvodů pro vyloučení úřední osoby z úkonů v řízení. Důvody k uvedenému podezření mohou být nejrůznějšího druhu a nelze je specifikovat jinak než obecnými rysy a představitelnými příklady. Bude se jednat o takové skutečnosti, které naznačují, že zde existuje někdo, kdo má zájem na určitém výsledku řízení, v němž se má rozhodovat, a přitom má či může mít schopnost působit na příslušnou úřední osobu prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu k územnímu samosprávnému celku. Uvedenými skutečnostmi mohou být například jevy v politické či mediální sféře, jež předcházejí příslušnému správnímu řízení či je doprovázejí a naznačují zvýšený zájem o výsledek řízení ze strany osob schopných ovlivnit jednání územního samosprávného celku jako zaměstnavatele úřední osoby. Příkladem může být zájem politických činitelů či jiných v rámci daného územního samosprávného celku vlivných osob (např. zákulisních aktérů místní politiky či podnikatelských subjektů) na určitém výsledku řízení (např. na tom, aby určitá stavba, činnost apod. byla povolena, anebo naopak nepovolena); takový zájem lze vysledovat například z různých mediálních vyjádření, předvolebních slibů, konkrétních investičních či jiných obchodních počínů, předchozích snah nasměrovat určité související rozhodovací procesy určitým způsobem apod. Stejně tak uvedenou skutečností může být samotná povaha a podstata rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy. Zjevně a bez dalšího pak uvedenými skutečnostmi budou podezření z nátlaku či snahy přímo ovlivnit rozhodování příslušné úřední osoby prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu.

8. Na základě výše uvedených skutečností žalobce požádal žalovaného, aby napadené usnesení Městského úřadu Sušice, odboru životního prostředí, zrušil a věc vrátil k novému projednání nepodjatému správnímu orgánu, nebo napadené usnesení nebo jeho část změnil ve prospěch účastníka řízení podávajícího odvolání a vyslovil podjatost zaměstnance odboru životního prostředí Ing. R. a vedoucí odboru životního prostředí Městského úřadu Sušice. Do současné doby žalovaný o systémové podjatosti vedoucí prvoinstančního orgánu nerozhodl.
9. Žalobce uzavřel, že žalovaný zcela v rozporu se zákonem poskytl úmyslně neoprávněně výhodu zadavateli stavby, obci N., při výstavbě budoucí čističky odpadních vod, bez ohledu na práva účastníka řízení dotčená budoucí stavbou a vydal stavební povolení v rozporu se zákonem, které zároveň trpí vadami řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že plně odkazuje na napadené rozhodnutí, neboť se s těmito námitkami vypořádal již v napadeném rozhodnutí. Napadené rozhodnutí není nezákonné ani věcně nesprávné a žalovaný řádně vypořádal všechny námitky žalobce. Dále je žalovaný názoru, že řádně vypořádal vznesené námitky podjatosti úředních osob a že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani nezákonné,

žalovaný zákonnost prvoinstančního rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu. V řízení bylo postupováno v souladu se základními zásadami správního řízení, zejména byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v nezbytném rozsahu dle § 3 správního řádu. Prvoinstanční orgán i žalovaný se zabývali všemi námitkami uvedenými žalobcem a vypořádali se s nimi. Žalovaný tedy odkazuje zcela na odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž doplňuje následující:

11. V předmětném správním řízení bylo postupováno dle vodního zákona a v případě povolení stavby také dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění do 31. 12. 2023. Žalovaný dodává, že od 1. 1. 2024 je účinný zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen „*nový stavební zákon*“). Nový stavební zákon v přechodném ustanovení uvádí, že řízení zahájené přede dnem jeho účinnosti se dokončí podle dosavadních právních předpisů (viz § 330 odst. 1), tedy podle stavebního a vodního zákona účinného do 31. 12. 2023. Při povolování staveb postupují správní orgány dle § 111 stavebního zákona, dle kterého stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda lze stavbu podle nich provést. V případě řízení o společném povolení tedy stavební zákon neumožňuje prvoinstančnímu orgánu volné hodnocení podkladů tak, jak to říká § 68 odst. 3 správního řádu, ale je povinen postupovat dle § 111 odst. 1 stavebního zákona (dle zásady *lex specialis derogat generali*, tj. že zvláštní úprava má přednost před normou obecnější, subsidiární, která se uplatní jen tam, kde zvláštní právní předpis věc sám neupravuje). Prvoinstanční orgán přezkoumá žádost o vydání stavebního povolení a k ní připojené podklady v první řadě z hlediska její úplnosti. Musí být tedy ověřeno, zda byly předloženy předepsané přílohy a podklady, včetně předepsané projektové dokumentace pro stavební povolení, závazných stanovisek, případně rozhodnutí dotčených orgánů a stanovisek vlastníků dopravní a technické infrastruktury, a zda tyto přílohy a podklady umožňují řádné posouzení a zjištění stavu věci. Na základě předložených podkladů musí stavební úřad vyhodnotit, zda lze stavbu podle těchto podkladů provést. Ve stavebním řízení podle § 114 odst. 1 stavebního zákona mimo jiné platí, že účastník řízení může uplatnit námitky, pokud je jimi dotčeno jeho vlastnické právo, a k námitkám, které tento rozsah překračují, se nepřihlíží. Žalovaný je názoru, že všechny námitky žalobce v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal, tedy i ty, které překračovaly rámec § 114 stavebního zákona, proto na toto odůvodnění zcela odkazuje.
12. K nesouhlasu s vypořádáním odvolací námitky týkající se nedodržení odstupové vzdálenosti kanalizace od studny dle vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „*vyhláška č. 501/2006 Sb.*“) žalovaný doplnil: Vyhláška č. 501/2006 Sb. podle § 1 odst. 1 stanoví podmínky pro využití a umísťování staveb na nich a rozhodování o změně stavby a o změně stavby na využití území. Z uvedeného plyne, že námitky patří především do řízení o umístění stavby. Ustanovení § 24a vyhlášky č. 501/2006 Sb., na který odkazuje žalobce, stanoví podmínky pro umístění stavby studny vůči vyjmenovaným zdrojům znečištění pro málo propustné území a pro propustné území, přičemž vzdálenost studny od kanalizace není stanovena (je zde pouze vzdálenost od kanalizační přípojky). Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že vyhláška se týká pouze řízení, kdy dochází k umísťování studny a ne naopak. Tento svůj názor opírá o znění § 24a vyhlášky č. 501/2006 Sb., který uvádí, v jakém prostředí musí být situována studna. Vyhláška nestanoví pro umístění kanalizace zvláštní podmínky. Tento názor plyne i z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 7. 2014, č.j. 30 A 115/2012-47: „*Ustanovení § 24a odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na*

využívání území, jímž se stanoví nejmenší vzdálenost studny od veřejné pozemní komunikace 12 m, je třeba přímo uplatňovat jen pro stavby nově zamýšlených studní.“ Navíc z ověřené projektové dokumentace plyne (viz podrobný situační výkres č. 1), že studna žalobce je umístěna od navrhované kanalizace ve vzdálenosti 9 cm a 11,2 cm, což v měřítku 1:500 znamená cca 45 m a 55 m, přičemž jak uvádí žalobce, v propustném prostředí má být studna situována od zdrojů znečištění minimálně 30 m. Žádné ochranné pásmo u studny žalobce není stanoveno ani přímo ze zákona, ani rozhodnutím vodoprávního úřadu.

13. Žalovaný dále konstatoval, že žalobce v žalobě brojí i proti vyřízení námítky podjatosti podané proti Ing. R. a vyřízení odvolání proti usnesení, kterým bylo rozhodnuto o této námítce. Žalovaný proto zasílá soudu spisové materiály žalovaného a Městského úřadu Sušice, kde byla řešena námítka podjatosti Ing. R. a navazující odvolací řízení. K podjatosti žalovaný uvádí, že námítka podjatosti Ing. R. byla vyřízena usnesením prvoinstančního orgánu ze dne 22. 2. 2024, které bylo žalovaným potvrzeno rozhodnutím ze dne 30. 5. 2024, č.j. PK-ŽP/5840/24. Jak uvádí sám žalobce, ve spisu ani v protokolu z jednání není žádný záznam o jednání úředníka Ing. R. K tomu žalovaný doplňuje, že v závěru protokolu mohli účastníci řízení uplatnit své námítky a vyjádření, přičemž žalobce na závěr protokolu pouze uvedl, že počká na vyhotovení rozhodnutí, a dále vznesl dotaz „*jaký vliv bude mít stavba ČOV na nejbližší stavby z pohledu prachu a hluku v průběhu stavby, či v provozu*“. Z protokolu je zřejmé, že na tento dotaz odpověděl Ing. K. (zástupce společnosti AQUAŠUMAVA s.r.o., nikoli bezejmenný pán). Žalobce protokol podepsal, aniž by k němu měl další výhrady nebo požadoval zdokumentovat útoky a výhrůžky Ing. R. či jiné přítomné osoby, jak uvádí v žalobě. Žalovaný pak v rámci odvolacího řízení nezaznamenal žádné nestandardní kroky, které by nasvědčovaly podjatému jednání či zaujatosti vůči žalobci. Ani případný názor na nicotnost rozhodnutí a užívání ČOV žalobce není předmětem řízení a nemá vliv na napadené rozhodnutí a mohlo by pouze svědčit o nevhodném chování, pokud byla tato záležitost při ústním jednání diskutována. V případě námítky podjatosti Ing. Z. uplatněné až v rámci odvolání dospěl žalovaný k závěru, že byla podána opožděně. Žalobce měl již v době podání námítky proti Ing. R. ve věci povědomí o účasti Ing. Z. v daném řízení (stvrzené jejím podpisem např. na písemnosti o oznámení o pokračování řízení k předmětné stavbě ze dne 19. 12. 2023, č.j. 3706/23/ZPR/Ran). Skutečnost, že manžel Ing. Z. pochází z obce N., nemůže sama o sobě prokazovat její podjatost. Žalovaný dodává, že nesouhlasí s tvrzením žalobce, že žalovaný nerozhoduje o podjatosti Ing. Z., neboť žalovaný nemůže rozhodovat o podjatosti vedoucí odboru životního prostředí Městského úřadu Sušice. Příslušným nadřízeným Ing. Z. k vyřízení námítky podjatosti Ing. Z. by byl tajemník Městského úřadu Sušice. V daném případě se dle žalovaného nejedná ani o systémovou podjatost, tedy o situaci, kdy by mohly být vyloučeny všechny úřední osoby správního úřadu v důsledku jejich zaměstnaneckého poměru k subjektu, který má k projednávané věci vztah.
14. Žalovaný uzavřel, že vzhledem k žalobním námitkám a obsahu napadeného rozhodnutí má za to, že se se všemi žalobními námitkami vypořádal již v tomto rozhodnutí a částečně jej doplnil tímto vyjádřením. Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem.

IV.

15. Osoby zúčastněné na řízení se k věci nevyjádřily.

V.

Posouzení věci soudem

16. Vzhledem k tomu, že žalovaný souhlasil s projednáním věci bez jednání a žalobce ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřil nesouhlas s projednáním věci bez jednání, ač byl poučen o tom, že v takovém případě se bude mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) o věci samé bez jednání.
17. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

18. Jak vyplývá z výroku prvoinstančního rozhodnutí, bylo jím podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona povoleno specifikované vypouštění odpadních vod do vod povrchových, podle § 8 odst. 1 písm. b) bod 1 vodního zákona povolení ke specifikovanému nakládání s podzemními vodami - k jejich odběru z kopané studny, povolení podle § 8 odst. 1 písm. b) bod 3 a 5 vodního zákona ke specifikovanému nakládání s podzemními vodami - k jejich čerpání za účelem snižování jejich hladiny a jinému nakládání s nimi, a současně stavební povolení podle § 15 odst. 1 vodního zákona a § 115 stavebního zákona k provedení specifikované stavby „Kanalizace a ČOV N.“.
19. Dlužno doplnit, že na stavbu „Kanalizace a ČOV N.“, bylo vydáno územní rozhodnutí ze dne 26. 2. 2020, č.j. 4290/19/VYS/Pr-330, které nabylo právní moci dne 1. 4. 2020.

B.

20. Jak vyplývá z obsahu žaloby, žalobce namítal, že „stavba zemního elektrického vedení vysokého napětí ukončená sloupkem a přípojkou elektrického vedení se kříží s vedením budoucí kanalizace odpadních vod“ a že „není zachován stanovený odstup od žalobcovy studny, která vytváří jediný zdroj pitné vody, od budoucí kanalizace“, který odvozoval od § 24a odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, podle kterého nejmenší vzdálenost studny od zdrojů možného znečištění je stanovena podle druhu možného zdroje znečištění pro prostupné prostředí takto: žumpy, malé čistírny, kanalizační přípojky 30 m. Ustanovení § 24a odst. 1 téže vyhlášky stanoví, že studna individuálního zásobování vodou (dále jen „studna“) musí být situována v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni, a v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní.
21. Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.
22. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 10. 2015, č.j. 1 As 249/2014 - 37, Nejvyšší správní soud uvedl: „Dalším případem, kdy stavební úřad k námitkám nepřihlíží, jsou námitky, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území (srov. § 114 odst. 2 stavebního zákona). Toto ustanovení je odrazem skutečnosti, že předmět stavebního řízení je odlišný od předchozího územního plánování a územního rozhodování. Proto ty námitky, které se vztahují k přecházejícím fázím, nelze v rámci stavebního řízení účinně uplatnit. Námitky, které se věcně týkají jiného řízení, mají být

uplatňovány právě v tomto řízení. Zatímco v územním řízení se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území, přičemž se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. Ve stavebním řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy (§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona). Soud se pak může při přezkumu stavebního povolení zabývat pouze těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení. Bylo-li tedy vydáno pravomocné rozhodnutí o umístění stavby, nelze se již námitkami směřujícími proti umístění zabývat v řízení o stavebním povolení.”

23. Z obsahu obou námitek žalobce vyplývá, že žalobce namítá rozpor umístění stavby z důvodu kolize s elektrickým vedením a odstupu od žalobcovy studny.
24. Podle § 90 odst. 1 písm. a) a b) stavebního zákona v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem.
25. Vzhledem k tomu, že žalobce uplatnil námitky, které stavební úřad posuzuje podle právě citovaného ustanovení stavebního zákona v územním řízení, nemůže soud z jejich pohledu přezkoumávat zákonnost výroků prvoinstančního ve spojení s napadeným rozhodnutím, neboť se nejedná o územní rozhodnutí. Žalobce jimi tedy nemohl prokázat nezákonnost napadeného rozhodnutí.
26. Podle § 111 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda a) projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací, b) projektová dokumentace je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, c) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem, d) předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány. Dlužno doplnit, že obecnými požadavky na výstavbu jsou požadavky stanovené vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, nikoli vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, jejichž naplnění je zkoumáno v řízení územním, nikoli stavebním.
27. Žalobce nenamítal ani neprokázal porušení žádné z povinností uvedených v § 111 odst. 1 stavebního zákona, a proto nelze učinit závěr o nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

C.

28. Žalobce dále namítal podjatost úředních osob.
29. Podle § 14 odst. 1 správního řádu každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen "úřední osoba"), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový

zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.

30. K tomu, aby bylo nutné úřední osobu považovat za podjatou je nezbytné prokázat její „*poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům*” a současně s ohledem na tento poměr musí být možné důvodně předpokládat, že má „*takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti*”.
31. Žalobce v žalobě spatřoval podjatost zástupce odboru životního prostředí v tom, že podle jeho tvrzení prohlásil, že žalobce „*nemá řádně zkolaudován rodinný dům a domácí čističku odpadních vod*”, což je podle žalobce „*jednání podjaté, stranící zadavateli stavby s cílem vyhrožovat a zastrašit žalobce jako účastníka řízení*”.
32. Žalobce dále v žalobě spatřoval systémovou podjatost v tom, že „*vedoucí odboru životního prostředí Městského úřadu Sušice, má osobní vztah k obci N., tedy zadavateli stavby, neboť její manžel pochází obce N. (má-li v obci N. pozemky určené k výstavbě, zhotovením kanalizace a ČOV se jejich hodnota dozajista zvýší).*”
33. Soud v žalobcem tvrzených skutečnostech nespatřuje důvod podjatosti a systémové podjatosti.
34. I v případě, že by úřední osoba vyjádřila pochybnosti o správném zkolaudování rodinného domu či domovní čistírny odpadních vod žalobce, jde typicky o zjištění či tvrzení, které se může týkat zákonného stavu věci z hlediska stavebních či jiných předpisů. Takové tvrzení je součástí běžné úřední agendy a samo o sobě nesvědčí o tom, že by úřední osoba měla jakýkoli osobní nebo jiný mimořádný zájem na výsledku řízení. K podjatosti by bylo nutné prokázat, že úřední osobě plyne z výsledku řízení určité osobní nebo majetkové zvýhodnění či nevýhoda, nebo že mezi úřední osobou a účastníkem je zvláštní vztah, který by objektivně vedl k pochybnostem o nestrannosti. Nic takového však z tvrzení žalobce nevyplývá.
35. Aby bylo možné hovořit o podjatosti, natož podjatosti systémové, musel by žalobce předložit konkrétní důkazy o tom, že daná osoba nebo její blízcí mohou být reálně a bezprostředně zvýhodnění výsledkem řízení. Samotné tvrzení, že by se potenciálně mohla zvýšit hodnota manželových pozemků, je v rovině domněnek a spekulací. Zvláště za situace, kdy žalobce sám toto tvrzení opřel o holou hypotézu. Není prokázána ani tvrzena žádná přímá a konkrétní skutečnost, která by spolehlivě svědčila o tom, že vedoucí odboru či její rodina budou mít prokazatelný ekonomický či jiný osobní prospěch z výsledku řízení.
36. Ani tyto námitky žalobce tak nelze shledat důvodnými.

VI.

Rozhodnutí soudu

37. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

38. Soud neprovedl žádný z navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VIII.

Náklady řízení

39. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly (a práva na náhradu nákladů řízení se navíc výslovně vzdal), rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
40. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že soud neuložil žádné z osob zúčastněných na řízení žádnou povinnost, nemohly jim vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 věty první s.ř.s. Soud neshledal ani důvodů zvláštního zřetele hodných, které by přiznání nákladů osobám zúčastněným na řízení odůvodňovaly, proto žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 14. března 2025

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu